

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 31

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 februarie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECLARAȚII ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		Decizia nr. 125 din 16 noiembrie 1994 5-6	
Declarația Parlamentului României privind intrarea în vigoare a Acordului european de asociere a României la Uniunea Europeană.....		★	
		Decizia nr. 102 din 2 noiembrie 1994 6-7	
DECRETE			
15.	— Decret privind revocarea din funcția de judecător și procuror financiar	57.	— Hotărâre privind aprobarea înființării Societății Comerciale „Simob” — S.A., ca efect al restructurării, prin divizare parțială, a Societății Comerciale „Simex” — S.A. Șimleu Silvaniei
16.	— Decret privind numirea în funcție a unor judecători financiari, precum și a unor procurori financiari ...	80.	— Hotărâre pentru prelungirea aplicării unor prevederi ale Hotărârii Guvernului nr. 849/1994 privind majorarea cantităților de cherestea de rășinoase și fag, contingentate la export.....
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 26 din 19 mai 1993	4		8

DECLARAȚII ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

DECLARAȚIA PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

privind intrarea în vigoare a Acordului european de asociere a României la Uniunea Europeană

România a devenit, oficial, țară asociată la Uniunea Europeană.

Intrarea în vigoare, la 1 februarie 1995, a Acordului european de asociere a României la Uniunea Europeană constituie, pentru membrii Parlamentului României, un motiv de reală satisfacție, indiferent de culoarea politică pe care o reprezentăm, întrucât eforturile desfășurate în ultimii ani, la toate nivelurile de competență, pentru realizarea acestui extrem de important obiectiv, au întrunit un consens absolut și deci și rezultatul de astăzi trebuie să ne bucure pe toți în egală măsură. Evenimentul este în același timp o expresie a noii strategii de pregătire a aderării la Uniunea Europeană, adoptată la Essen în decembrie 1994.

Integrarea în structurile complexe ale Uniunii Europene oferă României o șansă reală de potențare a strategiei de reformă, reflectând opțiunea fundamentală în favoarea modernizării, a reconectării la sistemul valorilor căruia i-a aparținut în mod tradițional.

În acest context, conștienți de identitatea de destin al ansamblului popoarelor europene, parlamentarii României afirmă astăzi voința națională de a pune în practică, în integralitatea lor, prevederile acordului de asociere, în scopul instituirii unui dialog politic intens cu Uniunea Europeană, al realizării liberei circulații a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și forței de muncă, precum și în vederea armonizării legislației românești cu cea vest-europeană, în scopul consolidării democrației și a economiei de piață în țara noastră.

România inaugurează acum o etapă deosebită, ca semnificație, în procesul integrării sale europene, iar forul nostru legislativ înțelege să-și asume răspunderi sporite în ceea ce privește stimularea și urmărirea acestui proces, îndeosebi în ceea ce privește armonizarea legislației țării noastre cu legislația europeană.

Din dorința de a facilita elaborarea și punerea în practică a unei strategii românești de integrare în Uniunea Europeană, cele două Camere ale Parlamentului României au în vedere constituirea unei comisii comune parlamentare permanente speciale de integrare europeană, cu misiunea, între altele, de a sprijini realizarea atribuțiilor delegației române în Comisia parlamentară mixtă România — Uniunea Europeană.

Așteptăm din partea Guvernului, a Departamentului pentru integrare europeană, a ministerelor implicate, un efort de organizare pentru menținerea stabilității și continuității reformei democratice, pentru accelerarea realizării instituțiilor și mecanismelor economiei de piață.

Întrucât integrarea europeană trebuie să constituie, începând din anul 1995, prioritatea esențială a programelor românești de restructurare economică și de ajustare legislativă, cerem Guvernului să elaboreze, cât mai curând posibil, o strategie proprie de integrare, cuprinzând atât obiectivele operaționale, cât și măsurile de coordonare instituțională.

Parlamentul României cere Guvernului să întreprindă demersurile necesare pentru înaintarea cererii oficiale de aderare a României la Uniunea Europeană.

Parlamentul României, cu mijloacele sale specifice, își propune să orienteze evoluția social-politică și economică a țării cât mai aproape de standardele de integrare, astfel încât cererea de aderare să capete un conținut real, să reprezinte efectiv nu numai o opțiune, ci și o garanție a angajamentului tuturor forțelor politice din țară pentru atingerea și respectarea standardelor europene în toate domeniile.

Încercător în vocația și soarta europeană a poporului român, Parlamentul României salută intrarea în vigoare a Acordului de asociere a României la Uniunea Europeană și își exprimă speranța că stabilitatea, cooperarea, democrația și prosperitatea vor caracteriza, încă de la începutul celui de-al treilea mileniu, întregul nostru continent.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 8 februarie 1995.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

dr. ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind revocarea din funcția de judecător și procuror financiar

În temeiul art. 94 lit. c) din Constituția României, precum și al art. 107 alin. (4), art. 109 alin. (4) și art. 121 lit. a) și b) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerile Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se revocă din funcția de judecător financiar din cadrul Colegiului jurisdicțional al unor camere de conturi județene persoanele menționate în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 februarie 1995.

Nr. 15.

ANEXĂ

Nr. crt.	Numele și prenumele	Județul
1.	Bibu Mariana	Sibiu
2.	Henter Iosif Arpad	Mureș
3.	Parfene Constantin	Tulcea
4.	Sava Decebal	Neamț

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea în funcție a unor judecători financiari, precum și a unor procurori financiari

În temeiul art. 94 lit. c) din Constituția României, precum și al art. 105 alin. (1), art. 109 alin. (1) și art. 121 lit. a) și b) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, având în vedere propunerile Plenului Curții de Conturi,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se numesc în funcția de judecător financiar la Colegiul juridicțional al Curții de Conturi și la Colegiul juridicțional al camerelor de conturi județene persoanele menționate în anexa nr. 1 la prezentul decret.

Art. 2. — Se numesc în funcția de procuror financiar pe lângă camerele de conturi județene persoanele cuprinse în anexa nr. 2 la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 februarie 1995.

Nr. 16.

ANEXA Nr. 1

I. JUDECĂTORI FINANCIARI LA COLEGIUL JURIDICȚIONAL AL CURȚII DE CONTURI ȘI AL CAMERELOR DE CONTURI JUDEȚENE

A. Curtea de Conturi

— Dobre Aurelia-Rozica

B. Camerele de conturi județene

Nr. crt.	Numele și prenumele	Județul
1.	Dragomir C. Elena	Călărași
2.	Moldovanu Lidia	Covasna
3.	Beiu Maria	Constanța
4.	Dan Marius	Mureș
5.	Roibu Ștefania	Tulcea

ANEXA Nr. 2

II. PROCURORI FINANCIARI PE LÂNGĂ CAMERELE DE CONTURI JUDEȚENE

Nr. crt.	Numele și prenumele	Județul
1.	Piloș Florina	Botoșani
2.	Buzoianu Verginica	Călărași
3.	Danciu Salomeia	Gorj
4.	Kevdes Elisabeta	Harghita
5.	Feraru Carmen	Iași
6.	Gherman Adrian	Maramureș
7.	Marian Stanca	Bistrița-Năsăud
8.	Băbălău Luana-Maria	Olt
9.	Popa Mihail	Prahova
10.	Militaru Alexandrina	Tulcea
11.	Pitic Victor	Suceava
12.	Roată Moale Vestița	Teleorman
13.	Pintilie Alexandru	Timiș

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26*)

din 19 mai 1993

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Antonie Iorgovan — judecător
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

32 C/1993 și 33 C/1993, deși ambele excepții vizează neconstituționalitatea aceluiași act normativ — Decretul nr. 224/1951 —, au fost invocate de aceleași părți și în fața aceleiași instanțe,

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 1993 a Tribunalului Municipiului București, Secția a III-a civilă, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a Decretului nr. 224/1951 privitor la urmărirea imobiliară pentru realizarea creanțelor statului, invocată de Cosmoiu Victoria și Mărculescu Elena în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 1250/1992 al acestui tribunal.

Aceeași excepție a fost ridicată și în Dosarul nr. 2966/1992 al Tribunalului Municipiului București, Secția a III-a civilă. Ea a fost invocată de aceleași părți, iar încheierea de sesizare este tot din data de 29 aprilie 1993.

În motivarea excepției, potrivit memoriilor alăturate celor două încheieri de sesizare a Curții Constituționale, se menționează, în esență, că Decretul nr. 224/1951 este neconstituțional, atât în raport cu prevederile constituționale în vigoare la data când a fost emis, cât și cu cele ale actualei Constituții.

Întrucât cele două excepții invocate formează obiectul unor dosare distincte ale Curții Constituționale, numerele

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

luând act de identitatea acestor excepții, dispune conexarea dosarelor și, analizând susținerile părților, precum și având în vedere prevederile Decretului nr. 224/1951 și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Decretul nr. 224/1951, a cărui neconstituționalitate se invocă, a fost expres abrogat prin art. 57 din Decretul nr. 221/1960, republicat.

Întrucât controlul de constituționalitate a legii nu poate privi decât legile în vigoare, scopul său fiind acela de a împiedica aplicarea lor dacă sunt contrare Constituției, de principiu nu se poate pune problema exercitării acestui control asupra unei legi abrogate, cum este Decretul nr. 224/1951.

Din același motiv este exclusă și incidența art. 150 alin. (1) din Constituție, prin care legile anterioare acestea sunt abrogate în măsura în care vin în conflict cu prevederile sale, un text abrogat deja nemaiputând fi abrogat a doua oară.

Pe cale de consecință, excepția ridicată este vădit nefondată, în sensul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), art. 24 alin. (2) și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a Decretului nr. 224/1951, invocate de Cosmoiu Victoria, domiciliată în București, bd. 1 Mai nr. 146 A, ap. 2, sectorul 1, și Mărculescu Elena, domiciliată în București, str. Ciucea nr. 5, bl. L19, sc. F, et. 9, ap. 228, sectorul 3, în dosarele nr. 1250/1992 și nr. 2966/1992 aflate pe rolul Tribunalului Municipiului București — Secția a III-a civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la 19 mai 1993.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 125 din 16 noiembrie 1994, publicată în continuare la pag. 5.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 16 noiembrie 1994

Vasile Gionea	— președinte
Miklós Fazakas	— judecător
Ion Filipescu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Cosmoiu Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 19 mai 1993.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 2 noiembrie 1994, în prezența recurentei Cosmoiu Victoria și a procurorului, și în lipsa intimatelor — Mărculescu Elena, Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a municipiului București, Administrația financiară a sectorului 3 București, Societatea Comercială „Centrul Istoric” — S.A., Consiliul Local al Municipiului București, toate legal citate. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea Constituțională, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 9 noiembrie 1994 și apoi pentru 16 noiembrie 1994.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 26 din 19 mai 1993 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate a Decretului nr. 224/1951, invocate de Cosmoiu Victoria în dosarele nr. 1250/1992 și nr. 2966/1992 ale Tribunalului Municipiului București, cu motivarea că acest decret a fost abrogat expres prin art. 57 din Decretul nr. 221/1960, republicat, și deci nu se poate pune problema exercitării controlului de constituționalitate asupra unui act normativ abrogat.

Împotriva deciziei, în termen legal, Cosmoiu Victoria a declarat recurs, solicitând desființarea acesteia și rejudecarea cauzei, în esență, pentru următoarele motive:

1. neconstituționalitatea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare;

2. Curtea Constituțională trebuie să analizeze constituționalitatea Decretului nr. 224/1951 față de constituțiile comuniste în temeiul prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora aceasta se pronunță asupra constituționalității prevederilor legilor de care depinde judecarea cauzei;

3. în ipoteza în care Curtea Constituțională nu se pronunță cu privire la constituționalitatea Decretului nr. 224/1951, pentru considerentul că acesta este abrogat, să se pronunțe cu privire la constituționalitatea art. 31 din Decretul nr. 221/1960, republicat, care menține prevederea neconstituțională a preluării de către stat, fără plată, a imobilelor scoase la vânzare silită pentru impozite restante.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, precum și dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, reține:

Primul motiv de recurs, care vizează neconstituționalitatea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 pe considerentul

că încalcă prevederile Constituției, respectiv ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 care garantează dreptul la apărare, urmează a fi respins ca nefondat, întrucât invocarea excepției nu s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art. 144 lit. c) din legea fundamentală și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Potrivit acestor dispoziții, Curtea Constituțională hotărăște numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești. Dacă s-ar accepta punctul de vedere al părții, ar fi încălcate și prevederile art. 23 alin. (4) și (5) din Legea nr. 47/1992, conform cărora sesizarea Curții se dispune de către instanța judecătorească prin încheiere motivată, ceea ce exclude posibilitatea ca o excepție de neconstituționalitate să fie ridicată direct în fața Curții Constituționale. Rezultă că, întrucât cererea nu a fost făcută în fața unei instanțe judecătorești, iar Curtea nu a fost legal sesizată, excepția nu poate fi examinată pe fond. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat și prin deciziile nr. 3/1994 și nr. 71/1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994 și, respectiv, nr. 259 din 15 septembrie 1994.

Cel de-al doilea motiv de recurs privind obligativitatea Curții Constituționale de a se pronunța cu privire la constituționalitatea Decretului nr. 224/1951 față de Constituțiile comuniste, pe considerentul că temeiul juridic al acestei competențe este art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, urmează, de asemenea, a fi respins ca nefondat.

Potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității unei prevederi dintr-o lege sau ordonanță de care depinde judecarea cauzei. În interpretarea recurentului, dispozițiile citate se aplică și Decretului nr. 224/1951, chiar dacă acesta este abrogat, întrucât nici un act normativ nu interzice controlul conformității unei legi abrogate cu Constituția sub al cărei imperiu a fost adoptată.

Aceste susțineri urmează a fi înlăturate, deoarece controlul constituționalității legii nu poate privi decât legile în vigoare, scopul acestuia fiind de a împiedica aplicarea unor prevederi contrare Constituției și deci nu se poate pune problema exercitării unui asemenea control asupra unui act normativ abrogat cum este Decretul nr. 224/1951. Pentru același argument este exclusă și incidența art. 150 alin. (1) din Constituție, prin care legile anterioare acesteia sunt abrogate în măsura în care sunt în conflict cu prevederile sale, un text deja abrogat nemaiputând fi abrogat a doua oară.

Intervenția Curții Constituționale în aprecierea constituționalității unor norme juridice care și-au încetat existența înaintea datei de 8 decembrie 1991 ar fi contrară nu numai rolului și funcțiilor sale stabilite prin art. 140 și următoarele din Constituție, ci ar reprezenta și o încălcare a principiului neretroactivității legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, nu este posibilă nici constatarea neconstituționalității Decretului nr. 224/1951 față de Constituția sub imperiul căreia a fost adoptat, deoarece și aceasta era abrogată la data intrării în vigoare — 8 decembrie 1991 — a actualei Constituții.

Este adevărat că, urmare trecerii imobilului în litigiu în proprietatea statului, în baza Decretului nr. 224/1951, reclamantul ar putea pretinde că a suferit un prejudiciu, însă repararea lui nu se poate realiza pe această cale, ci, așa cum prevede art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992: „Repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege”.

Și cel de-al treilea motiv de recurs privind pronunțarea de către Curtea Constituțională asupra constituționalității art. 31 din Decretul nr. 221/1960, republicat, care, așa după cum susține recurentul, menține prevederea din Decretul nr. 224/1951 referitoare la preluarea, fără plată, de către stat a

imobilelor scoase la vânzare silită pentru impozite restante, urmează a fi respins; de vreme ce acest din urmă decret este abrogat, orice trimitere la prevederile lui, făcută înainte de 1991, este fără relevanță.

Având în vedere considerentele expuse, recursul declarat de Cosmoiu Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 19 mai 1993 urmează a fi respins.

În temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c) și art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Cosmoiu Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 19 mai 1993. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 noiembrie 1994.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 2 noiembrie 1994

Vasile Gionea – președinte
Miklós Fazakas – judecător
Ion Filipescu – judecător
Florin Bucur Vasilescu – judecător
Victor Dan Zlătescu – judecător
Raul Petrescu – procuror
Gabriela Dragomirescu – magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Șerban Paulina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 41 din 7 iulie 1993, prin care s-a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, ridicată de recurentă în Dosarul C nr. 1.325/1993 al Judecătoriei Mediaș.

La apelul nominal, părțile lipsă.

Procedura legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului dă cuvântul procurorului care pune concluzii de respingere a recursului ca tardiv și nemotivat.

Președintele completului declară dezbaterile încheiate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 41 din 7 iulie 1993, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a art. 11 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, invocată de Șerban Paulina în Dosarul C nr. 1.325/1993 al Judecătoriei Mediaș.

La data de 13 septembrie 1993, cu nr. 792, Șerban Paulina se adresează Curții Constituționale cu solicitarea de a i se aproba recursul împotriva Deciziei nr. 41 din 7 iulie 1993, arătând că a declarat în termen recurs, dar că nu din vina sa, petiția nu ar fi ajuns la vreme la dosar.

Pentru a-și dovedi susținerile, anexează recursul declarat împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 41 din 7 iulie 1993.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând încheierea de sesizare, decizia atacată, cererea de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 18/1991, raportate la prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, reține:

Decizia Curții Constituționale nr. 41 din 7 iulie 1993, atacată cu recurs de Șerban Paulina, a fost comunicată Ministerului Public, reclamantei Șerban Paulina și pârâtei Comisia județeană Sibiu pentru aplicarea Legii fondului funciar.

Conform dovezilor de îndeplinire a procedurii de citare, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei a expirat pentru Ministerul Public la data de 2 august 1993, iar pentru reclamantă și pârâtă la data de 9 august 1993 și, în consecință, prin nota din 30 august 1993 se constată că decizia a rămas definitivă prin nerecurare și s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 6 septembrie 1993.

La data de 13 septembrie 1993, cu nr. 792, Șerban Paulina se adresează Curții Constituționale, solicitând să i se aprobe recursul împotriva Deciziei nr. 41 din 7 iulie 1993, pe care îl anexează, arătând că scrisoarea prin care declara recurs ar fi ajuns la o altă instituție, fapt care nu justifică depășirea termenului de recurs prevăzut de lege.

Din analiza actelor depuse rezultă că față de data comunicării deciziei, recursul a fost introdus cu depășirea termenului legal de 10 zile prevăzut de art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel că el urmează a fi respins ca tardiv.

De altfel, și pe fond, recursul nu ar putea fi admis, deoarece este nemotivat și nu vizează nici unul dintre cele 11 motive posibile de casare a unei hotărâri, prevăzute de art. 304 din Codul de procedură civilă.

Ca atare, Curtea Constituțională, din oficiu, în condițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, a examinat constituționalitatea soluției pronunțate și nu a rezultat că există motive pentru casarea Deciziei nr. 41 din 7 iulie 1993, atacată cu prezentul recurs.

În consecință, pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) și art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca tardiv recursul declarat de Șerban Paulina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 41 din 7 iulie 1993, pronunțată în Dosarul nr. 31 C/1993.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 noiembrie 1994.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea înființării Societății Comerciale „Simob” — S.A., ca efect al restructurării, prin divizare parțială, a Societății Comerciale „Simex” — S.A. Șimleu Silvaniei

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă înființarea, prin divizarea parțială a Societății Comerciale „Simex” — S.A. Șimleu Silvaniei, a Societății Comerciale „Simob” — S.A., având sediul, obiectul de activitate și capitalul social prevăzute în anexă.

Art. 2. — Societatea Comercială „Simob” — S.A. este persoană juridică română și va funcționa în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 3. — Capitalul social al Societății Comerciale „Simob” — S.A. se constituie prin preluarea, pe bază de protocol, a

unei părți din activul și pasivul Societății Comerciale „Simex” — S.A. Șimleu Silvaniei, potrivit bilanțului contabil încheiat la data de 31 decembrie 1994.

Art. 4. — Hotărârea Guvernului nr. 1200/1990 privind înființarea de societăți comerciale pe acțiuni în industrie se modifică în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de stat,
președintele Consiliului pentru Coordonare,
Strategie și Reformă Economică,
Mircea Coșea

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat
Ministrul industriilor,
Dumitru Popescu

LISTA

cuprinzând sediul, obiectul de activitate și capitalul social
ale Societății Comerciale „Simob” — S.A.

Denumirea societății comerciale care se înființează	Societatea comercială care se divizează parțial	Sediul principal	Obiectul de activitate	Valoarea capitalului social (mii lei)
				din care: a) mijloace fixe la valoarea rămasă b) mijloace circulante
Societatea Comercială „Simob” — S.A.	Societatea Comercială „Simex” — S.A. Șimleu Silvaniei	Str. Tudor Vladimirescu nr. 24, Șimleu Silvaniei, județul Sălaj	Producția și comercializarea produselor semifinite și finite din lemn, tapițerii și confecții textile, ambalaje din lemn și carton, reparații de mobilier și mobilă, comenzi speciale	542.750 a) 538.900 b) 3.850

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru prelungirea aplicării unor prevederi
ale Hotărârii Guvernului nr. 849/1994 privind majorarea
cantităților de cherestea de rășinoase și fag, contingentate la
export

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Termenul de valabilitate a licențelor de export cherestea de rășinoase și fag din stocurile existente la 15 noiembrie 1994, prevăzut la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 849/1994, se prelungește până la data de 28 februarie 1995.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul comerțului,
Cristian Ionescu
Ministrul industriilor,
Dumitru Popescu
Ministrul apelor, pădurilor
și protecției mediului,
Aurel Constantin Ilie
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 3 februarie 1995.
Nr. 80.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.